

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кжж-09-000 008
Бања Лука, 16.7.2009. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Д. Т., због кривичног дјела убиства из члана 148. став 1. у вези са чланом 11. став 3. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Б. П. из Б., изјављеној против пресуде Врховног суда Републике Српске број 018-0-Кжж-08-000 015 од 13.01.2009. године, након одржане јавне сједнице вијећа у присуству оптуженог и његовог браниоца адвоката Б. П. из Б., а у одсуству уредно обавјештеног Републичког тужиоца дана 16.7.2009. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се жалба браниоца оптуженог Д. Т., те се укида пресуда Врховног суда Републике Српске број 018-0-Кжж-08-000 015 од 13.01.2009. године и предмет враћа другостепеном претресном вијећу овог суда на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Другостепеном пресудом Врховног суда Републике Српске број 018-0-Кжж-08-000 015 од 13.01.20089. године, донесеном на претресу пред тим судом, оглашен је кривим Д. Т., због кривичног дјела убиства из члана 148. став 1. у вези са чланом 11. став 3. Кривичног закона Републике Српске, те му је за наведено дјело изречена казна затвора у трајању од 1 (једне) године. Оптужени је обавезан је да плати трошкове кривичног поступка у износу од 3.263,90 КМ, и на име паушала износ од 300,00 КМ, а оштећена В. С. је са имовинскоправним захтјевом у цјелости упућена на парницу.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примјене материјалног права и битне повреде одредаба кривичног поступка, а из разлога у образложењу жалбе произлази да се пресуда побија и због одлуке о кривичној санкцији. Приједлог жалбе је алтернативно постављен и то тако што се првенствено предлаже да се побијана пресуда укине и одреди одржавање претреса пред тим судом, или да се побијана пресуда преиначи тако што ће се

оптужени ослободити оптужбе или пак да се преиначењем побијане пресуде оптужени ослободи од казне.

Одговор на жалбу није поднесен.

На сједници трећестепеног вијећа овог суда бранилац оптуженог је изложио жалбу, апострофирајући аргументе на којима заснива тврдњу о означеним недостацима побијане пресуде, те изјавио да остаје код жалбеног приједлога у погледу одлуке трећестепеног вијећа. Оптужени је изјавио да остаје код жалбе и да подржава наводе свог браниоца на сједници вијећа и при томе изразио жаљење што је дошло до критичног догађаја и што је оштећени у том догађају изгубио живот.

Испитујући побијану пресуду у оном дијелу који се жалбом побија, а у смислу одредбе члана 312. Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП), трећестепено вијеће овог суда је одлучило као у изреци из сљедећих разлога:

Тезу о почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП-а, жалба браниоца оптуженог заснива на тврдњи да побијана пресуда није дала ралоге у образложењу у погледу чињеница на којима темељи закључк о прекорачењу нужне одбране, због несразмјере између напада оштећеног и одбрамбених радњи оптуженог у одбијању тог напада.

Анализом побијане пресуде, ово вијеће налази да су основане замјерке жалбе побијаној пресуди о одсуству разлога о одлучним чињеницама, које манифестују прекорачење нужне одбране у радњама оптуженог критичног догађаја.

Наиме, према чињеничном опису у изреци побијане пресуде, оптужени је радњу пуцања из пиштоља, којом узрокује смртоносно поврјеђивање оштећеног, предузео у стању јаке рздражености изазване нападом оштећеног, и ако то с обзиром на интензитет и околности напада, није било неопходно потребно. Тако конципиран чињенични опис радње извршења дјела у изреци пресуде, сасвим јасно одражава и правни закључак у изреци, по коме је оптужени оштећеног лишио живота у прекорачењу нужне одбране, па су тиме у његовим радњама остварена сва битна обиљежја кривичног дјела убиства из члана 148. став 1. у вези са чланом 11. став 3. Кривичног закона Републике Српске. У разлозима пресуде другостепени суд такво утврђење образлаже (страна 5. пасус 3. и страна 6. пасус 2.) наводећи да је анализирао карактер напада, начин и средство којим је оштећени извршио напад, те позицију нападача и оптуженог у конкретној ситуацији, дајући им одговарајућу улогу при оцјени адекватности интензитета одбране оптуженог, па је закључио да је оптужени могао одбити напад и на други, адекватнији начин, а посебно имајући у виду карактер напада, начин и средство којим је оштећени извршио напад, прецизирајући да је оштећени био голорук, односно у рукама није имао било какво оружје или предмет.

Оправдано жалба браниоца оптуженог приговара да овакво образложење не садржи разлоге за чињенице од одлучног значаја, које оправдавају закључак те пресуде о прекорачењу нужне одбране, јер у датим разлозима није садржан одговор на кључно питање у чему се прекорачење састоји, тако што би се

прецизирало на који други начин је оптужени могао напад одбити. Чињеница да је нападач био голорук, а која се апострофира у образложењу побијане пресуде, сама за себе не може представњати поуздану основу за закључак да радња коју је оптужени предузео критичног догађаја у одбијању напада није била нужна и неопходна. Ово из разлога што се сразмјерност између одбране и напада не може оцјењивати искључиво према употребљеним средствима напада и одбране, него се морају имати у виду све околности под којима је дјело учињено, а посебно каквим средством одбране је оптужени располагао да би могао сузбити напад, при чему је, без сумње, од значаја и сразмјера у физичкој снази између оптуженог и оштећеног, као нападача. Истина, у образложењу побијане пресуде се наводи да је код оцјене прекорачења нужне одбране другостепени суд имао у виду и карактер напада, начин и средство којим је напад извршен, међутим при томе се, осим прецизирања средства напада, не конкретизује какавог је карактера напад, нити начин напада уз навођење свих околности под којима се тај напад одвијао.

Тако дато образложење се не може прихватити као мјеродавно јер не задовољава критерије прописане одредбом члана 296. став 7. ЗКП-а, с обзиром да су изостали разлози у погледу прекорачења нужне одбране, као чињенице од одлучног значаја за постојање кривичног дјела у радњама оптуженог.

У наведеним недостацима образложења пресуде садржана је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП-а, која повреда у смислу одредбе члана 321. став 1. тачка а) ЗКП-а има за последицу укидање побијане пресуде. Ради тога је ово вијеће, уважавањем жалбе браниоца оптуженог као основане, одлучило као у изреци рјешења те укинуло побијану пресуду овог суда, те се у смислу одредби члана 324. став 2. ЗКП-а предмет враћа другостепеном претресном вијећу овог суда на поновно суђење.

У поновном поступку другостепено вијеће ће отклонити недостатке на које је указано у овом рјешењу, тако што ће након поново одржаног претреса, проведене доказе оцјенити на начин предвиђен одредбом члана 286. став 2. ЗКП-а, а све чињенице од одлучног значаја с аспекта постојања кривичног дјела и кривичне одговорности оптуженог, до којих таквом оцјеном доказа дође, обраложити на начин предвиђен одредбом члана 296. став 7. ЗКП-а.

Записничар

Предсједник вијећа

Соња Матић

Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић